

SOMNUL CĂLOR DREPTI

TREZITI-VĂ,
DOMNILE,
AM AJUNS.

8 Iunie, 1916.
WYCH CROSS, ANGLIA.

DEJAP
CRED CĂ
M-A LUAT
SOMNUL...

BLINĂ ZILIA,
DOMNILE.

BLINĂ ZILIA!
NUMELE MEU
E HATHAWAY.
DR. JOHN
HATHAWAY.

POT SĂ, HMM,
DOMNUL BURGESS
E DISPONIBIL?

STĂPÂNUL E ÎN
BIROUL DOMNILE.
URMAȚI-MĂ,
VĂ ROG.

DR. HATHAWAY!
CE PLĂCERE
NEASTEPTATĂ!

LUAȚI LOC,
VĂ ROG.

COMPTON,
CEAI PENTRU
OASPETELE
NOSTRU.

DECI SĂ
ÎNTELEG CĂ V-AȚI
RĂZGÂNDIT?

V-AM ADUS CARTEA
TREBUIA DACĂ E
ADEVĂRAT CE MI-AȚI
SPUS... ȘI E ADEVĂRAT,
NĂ-I AȘAR

DESPRE
MOARTE?

ÎNTRU TOTUL,
DR. HATHAWAY,

FILUL MEU,
EDMUND AM PRIMIT O
TELEGRAMĂ DIMINEAȚĂ
DISTRUGĂTORUL LUI
S-A SCULINDAT
SĂPTĂMÂNA TRECLITĂ
ÎN IUTLANDA.

S-ȘTIU CE AM
SPUS DUPĂ
ÎNȚĂLNIREA
NOASTRĂ DE LA
MUZEUL... DAR...

"A MURIT."

GRIMOARUL MAGDALENEI
ERA TOT CE-I MAI LIPSEA
ORDINULUI. PUTEM ȚINE
CEREMONIA LA URMĂTOAREA
LUNĂ PLINĂ...

ȘI APOI...
NIMENI NLI VA MAI
TREBUI SĂ MOARĂ
VREODATĂ.

10 IULIE, 1916.

TORONTO, CANADA. ELLIE MARSTEN ASCULTĂ POVEȘTEA DINAINTE DE CULCARE.

„A SPLUS TANDA, CÂND EȘTI DOAR UN OBIECT DIN VIZIUNILE LUI.”

„ȘTII POARTE BINE CĂ NU EȘTI REALĂ.”

ȘTIE CĂ AR TREBUI DOAR SĂ O DISTREZE.

O ÎNGROZEȘTE.

KINGSTON, JAMAICA. ÎN HANUL TATĂLUI SĂU, DANIEL BUSTAMONTE DOARME STRIGĂTELE ȘI CÂNTECELE ADULȚILOR BEȚI NU-I ZDRUNCINĂ SOMNUL.

VISEAZĂ UN CASTEL PLUITITOR, DEASUPRA MUNTILOR ALBAȘTRI.

UN CASTEL FĂCUT DIN NORI.

VERDUN, FRANȚA. STEFAN WASSERMAN ÎAR O IA RAZNA DISEARĂ, DE ÎNDATĂ CE SE ÎNTÂNECĂ. NU S-A GÂNDIT NICIODATĂ CĂ AR PUTEA FI ASTFEL. NU I-A SPLUS NIMENI.

A MINTIT ÎN PRIVINȚA VĂRSTEI LA ÎNROLARE N-ARE NICI 14 ANI.

LONDRA, ANGLIA. LUNITY KINKAID SE ZVĂRCOLEȘTE ÎN ASTERNUTURILE DE ÎN. VISEAZĂ UN BĂRBAT ÎNALT ȘI AMENINȚĂTOR. OCHII LUI ARD CA DOUĂ STELE GEMENE ÎN CAPUL EI.

MORMĂIE ȘI SE VAITĂ; PIERDUTĂ ÎNTR-O LUME DE NEÎNȚELES, LUNITY VISEAZĂ.

WYCH CROSS, ANGLIA. RODERICK BURGESS VISEAZĂ CU OCHII DESCHIȘI LA PUTERE ȘI LA GLORIE.

ȘI LA MOARTE, DESIGUR.

MAI ALES LA MOARTE.

E MIEZUL NOPTII,
E TIMPLUL.

TIMPLUL. AHH... CEEA
CE VOM ÎNFĂPTUI NOI
DISEARĂ, NICI MĂCAR NU A
MAI FOST ÎNCERCAT, ALEX. SĂ
CHEMI MOARTEA ȘI SĂ
O ÎNTEMNITEZI...

VA FI UN
TRILUF PENTRU
ORDIN. NU,
ALEX?

DA,
TATĂ.

TATĂP

...MAGULE.

AȘ VREA
SĂ-I VĂD PE ALEISTER ȘI
PE PRIETENII LUI CUM MAI
ÎNCEARCĂ SĂ RĂDĂ DE MINE
DUPĂ NOAPTEA ASTA!

O SĂ SE TERMINE
CU GILMELE ALEX,
CÂND MOARTEA VA
FI LA DISPOZIȚIA
MEA...

ȘI AM GRIMOARIL
MAGDALENEI BIETUL
PROFESOR HATHAWAY...
CHIAR DACĂ ESUĂM
DISEARĂ, FIILE,
HATHAWAY NE-A DAT
NOUĂ CARTEA.

VA RĂMÂNE ÎN
MÂINILE NOASTRE
PENTRU TOTDEALINA,
MUZEUL REGAL VA FI O
PRADĂ UȘOARĂ.

BIET BĂTRÂN
PROST...

TOTUL E PREGĂTIT
PENTRU CEREMONIE,
MAGILE.

BLIN.

LA
LOCURILE
VOASTRE,
ATUNCI.

SĂ
ÎNCEPEM.

PENTRU O CLIPĂ, RODERICK BUR-
GESS E SPERZIAT. SE GÂNDEȘTE
LA INSOLENȚA ACȚIUNII SALE:
SĂ CAPTUREZE MOARTEA...
SĂ O PLINĂ ÎN LANȚURI...

PENTRU O CLIPĂ,
EZITĂ, DAR NUMAI
PENTRU O CLIPĂ.

ÎȚI OFER O
MONEDĂ FĂCLITĂ
DIN PIAȚRĂ.

ÎȚI OFER LIN
CÂNTEC FURAT
DIN PĂMÂNT.

ÎȚI OFER UN CUIȚ
DE SUB COVINĂ ȘI O ȚEPUSĂ PE
CARE AM ÎNȚIPT-O ÎN OCHIUL
LINI MORT.

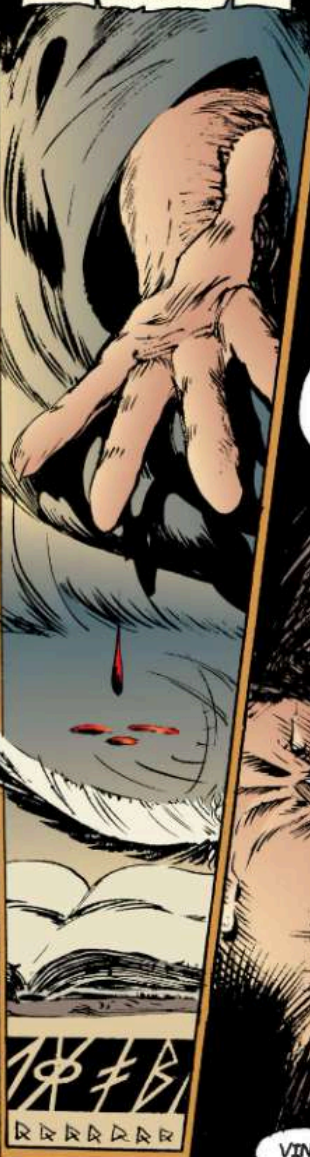

ÎȚI OFER O ȘHEARĂ SMULSĂ
DE LA LIN ȘOBOLAN. ÎȚI OFER
LIN NUME IAR NUMELE E
PIERDUT. ÎȚI OFER
SÂNGELE...

...DIN VENELE MELE,
ȘI O PANĂ SMULSĂ
DIN ARIPIA LINII
ÎNGER.

CLIVINTELE VRĂJII
RĂSLINĂ ÎN CAPUL SĂU,
BURGESS ÎȘI DĂ SEAMA CĂ
NU S-AR MAI PUTEA OPRI
ACUM, NICI MĂCAR DACĂ
AR VREA...

TE STRIG PE
NUMELE TALE, O,
STĂPÂNUL MELI,
O, STĂPÂNUL
MELI.

TE CHEM CU
OTRAVĂ ȘI TE
CHEM CU DURERE
DESCHID CALEA
ȘI DESCHID
PORTILE.

VINO.

VINO. VINO. VINO.
VINO. VINO. VINO.
VINO. VINO.

TE CHEM ÎN NUMELE
VECHILOR STĂPĂNI.

NAMTAR, ALLATU,
MORAX, NABERILIS,
KLESH, VEPAR,
MAYMON.

TE CHEMĂM.

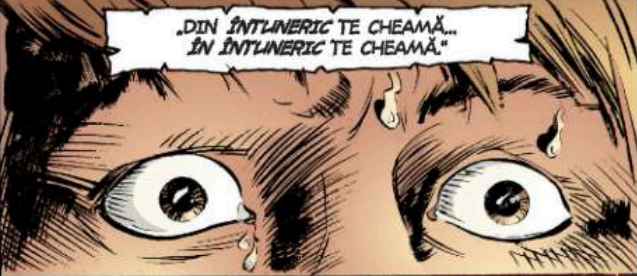

VINO. VINO. VINO. VINO.
VINO. VINO. VINO. VINO.
VINO. VINO. VINO. VINO.
VINO. VINO. VINO. VINO.

TE CHEAMĂ
ASHEMA-DEVA.

TE CHEAMĂ
MABORYM.

TE CHEAMĂ
HORVENDILE.

"DIN ÎNTLINERIC TE CHEAMĂ...
ÎN ÎNTLINERIC TE CHEAMĂ."

MONEDĂ ȘI
CÂNTEC, CUITIT
ȘI ȚEPUȘĂ...

„GHEARĂ ȘI NIMPE
SÂNGE ȘI PANĂ.”

„AICI ÎN
ÎNTUNERIC...”

AICI ÎN
ÎNTUNERIC...

„TE CHEMĂM,
IMPRELĂ.”

AICI ÎN
ÎNTUNERIC...

AICI ÎN
ÎNTUNERIC...

VINO!

AICI ÎN
ÎNTUNERIC...

S

O

W

R

N

L

GELOR

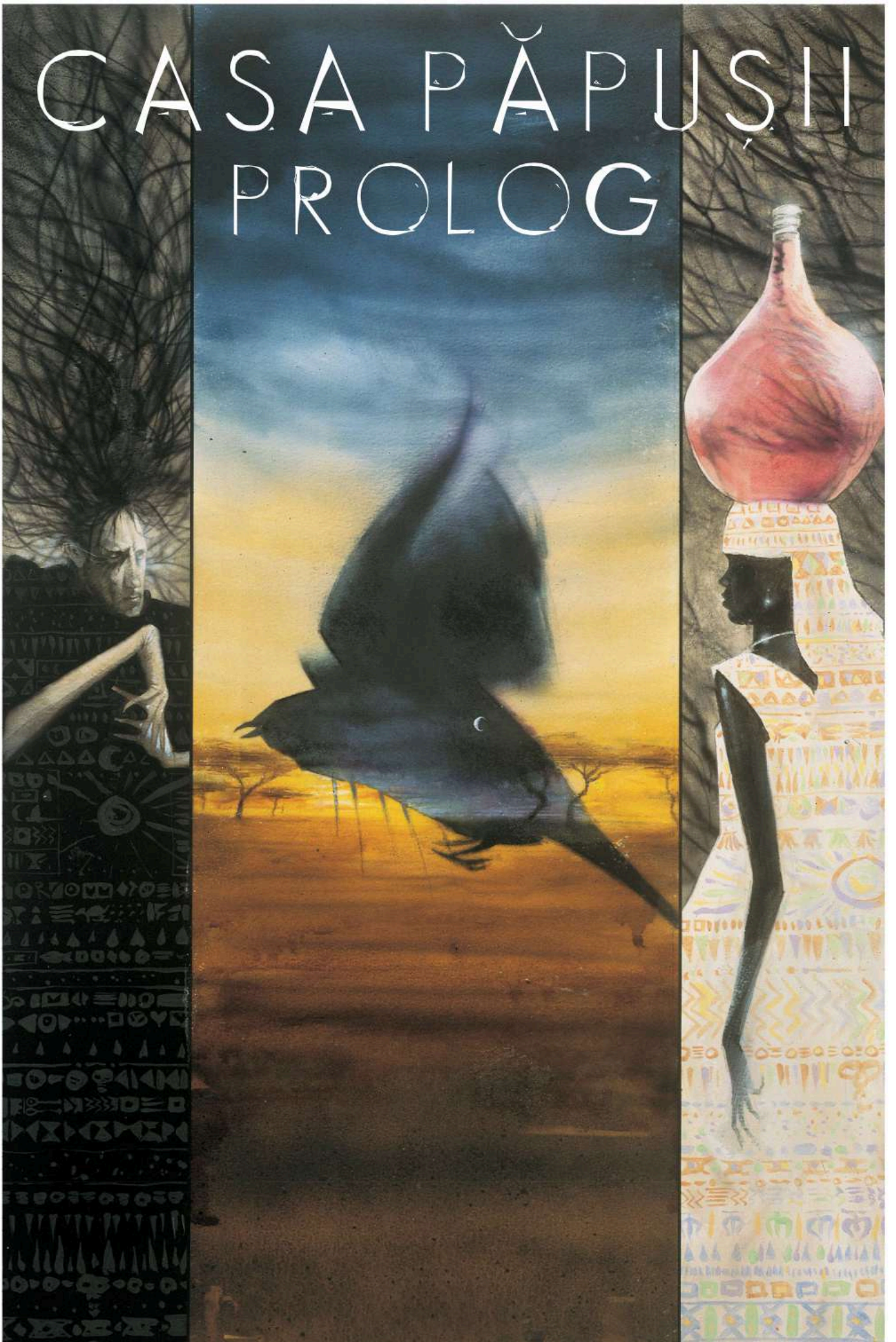
DREPTJ

NEIL GADMAN:
TEXT
SAM KIETH &
MIKE DRINGENBERG:
ILLUSTRATII
DANIEL VOZZO:
CULOARE

CASA PĂPUȘII

PROLOG

Poveste ^{ÎN} NIKIP

LINELE POVEȘTI SUNT SPUSE DE MULTE ORI.

LINELE POVEȘTI SUNT SPUSE COPIILOR, POVEȘTI DESPRE ISTORIA TRIBULUI, DESPRE CE E BINE SĂ MÂNÂNCE, CE NU E BINE. PENTRU A-I PREVENI.

MAI SUNT ȘI POVEȘTILE PE CARE LE SPUN FEMEILE, ÎN LIMBA SECRETĂ PE CARE BĂIEȚII NU O ÎNVAȚĂ NICIODATĂ, IAR BĂRBAȚII MAI ÎN VÂRSTĂ SUNT PEA ÎNTELEPTI CA SĂ O ÎNVEȚE. IAR ACESTE POVEȘTI NU SUNT SPUSE BĂRBAȚILOR.

NEIL GAIMAN: TEXT

MIKE DRINGENBERG
& MALCOLM JONES III:
ILUSTRĂȚII

ZYLONOL: CULOARE

MAI SUNT POVEȘTILE PE CARE ȘI LE SPUN BĂRBAȚII NOAPTEA, ÎN COLIBA LOR; POVEȘTI CRUDE ȘI ASPRE, DESPRE ȘOPĂRLA CARE ȘI-A PIERDUT ORGANUL MASULIN SĂU DESPRE MALABAYO, ESCROCUL CARE I-A VÂNDUT BALEGĂ DE MAIMUȚĂ REGELUI LEU, SPUNÂNDU-I CĂ ERA, DE FAPT, SUFLETUL LUNII.

MAI SUNT ȘI POVEȘTILE PE CARE LE SPUNE TOT TRIBUL LA SĂRBĂTORI, LA CEREMONII: POVEȘTEA PIETREI CARE A SĂRIT, SĂU CUM AU PRIMIT FOCLUL ȘI MULTE ALTE.

POVEȘTI COMUNE, POVEȘTI DEOSEBITE, POVEȘTI CARE SUNT SPUSE ȘI AUZITE IAR ȘI IAR.

O SINGURĂ POVESTE SE
SPLINE O SINGURĂ DATĂ.

TĂNĂRUL SIMTE
ÎNCĂ DUREREA
CIRCUMCIZIEI,
DAR O ÎNDURĂ
CU MĂNDRIA
NOU-DESCOPERITEI
BĂRBĂȚII.

MERG DE DOUĂ ZILE.

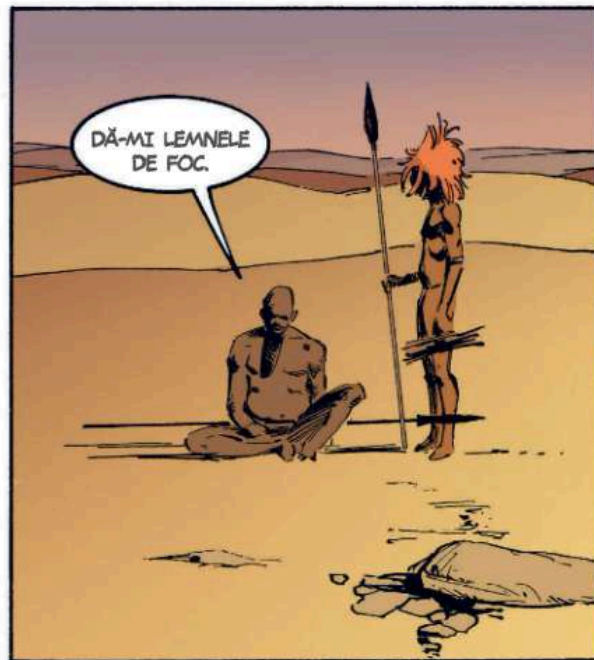

CÂND SE VA ÎNTOARCE LA TRIB,
VA FI UN BĂRBAT ADEVĂRAT: VA FI
ALUZIT POVEȘTEA. NOAPTEA, VA DORMI
ÎN COLIBA BĂRBAȚILOR TINERI...

DESTUL.

AICI
E LOCU.

DĂ-MI LEMNELE DE FOC.

ACUM, TREBUIE SĂ TE DUCI SĂ GĂSEȘTI CEVA ȘI SĂ MI-L ADUCI. IAR DUPĂ CE MI-L VEI FI ADUS, O SĂ-ȚI SPUN POVEȘTEA.

CÂT TIMP CALIȚI, EI FAC FOCUL.

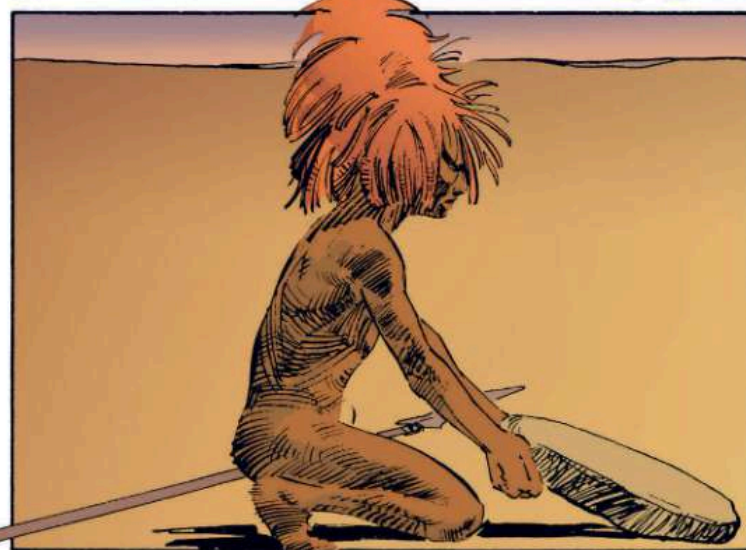
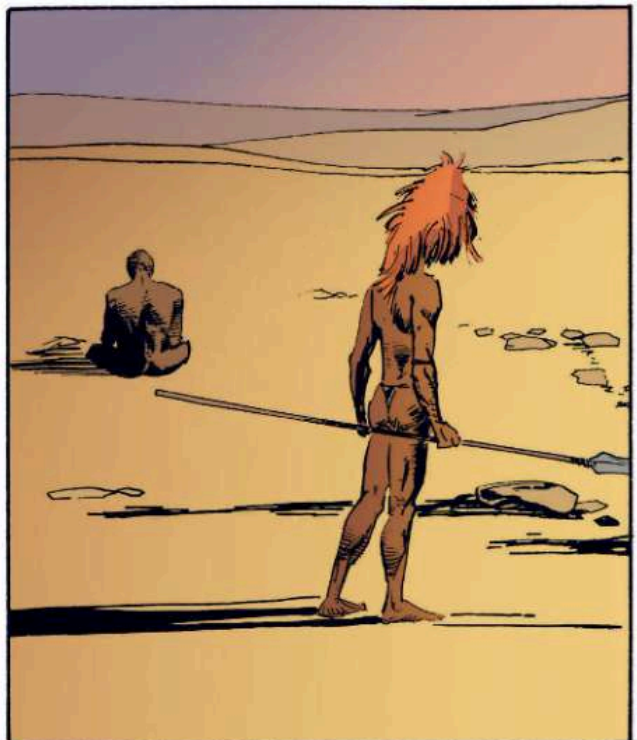

DAR, BUNICULE... CE TREBUIE SĂ GĂSEȘC?

AI SĂ ȘTII CÂND O SĂ-L VEZI.

HAI, GRĂBEȘTE-TE. VINE NOAPTEA ȘI TREBUIE SĂ ÎNCEP POVEȘTEA ÎNAINTE DE APLUS.

HIAH! BUNICULE, AM GĂSIT!

DAR
CE E?

DĂ-MI-O.

BĂTRÂNUL
ATINGE STICLA.

ÎSI AMINTEȘTE, PE LOC, DE VREMEA
CÂND FRATELE MAMEI LUI L-A ADUS
AICI, L-A TRIMIS SĂ GĂSEASCĂ
UN CIOB ASEMĂNĂTOR...

ȘI APOI ÎNCEPE
SĂ SPUNĂ POVEȘTEA.

STICLA ASTA A FOST
CÂNDVA PARTE DINTR-UN
ORAȘ. DACĂ TE LIȚI ÎN
JUR, AI SĂ GĂSEȘTI ȘI
ALTE CIOBURI LA FEL.

E INTERZIS
SĂ LE LUĂM
DE AICI.

O SĂ-ȚI POVESTESC
DESPRE ORAȘUL ĂLA
ȘI DESPRE CUM L-AM
PIERDUT...

ȘI, DACĂ TRĂIEȘTI
DESTUL DE MULT, ÎNTR-O
ZI VEI ADUCE ȘI TU PE
CINEVA AICI ȘI-I VEI
SPUNE POVEȘTEA.

CĂCI AȘA A FOST
ÎNTOTDEALINA. FIECARE DIN
TRE NOI ALDE POVEȘTEA O
DATĂ, ÎN LOCLUL ĂSTA, ȘI
FIECARE SPUNE POVEȘTEA
O DATĂ, ÎN LOCLUL ĂSTA...

... DACĂ BUNICA-MOARTE
NE CRUȚĂ SUFICIENT DE
MULT CA S-O SPUNEM...

ASCULTĂ.

PE-ATLINCI, LOCUL
ĂSTA NU ERA UN DEȘERT.
FERTIL ERA, CU MULȚI
POMI ȘI CU ANIMALE
GRASE ȘI GREOAIE PESTE
TOT, AȘA CĂ ERAU
UȘOR DE VÂNAT.

DACĂ ÎNCHIDEAI PLIN
ȘI SIMPLU OCHII ȘI
ARUNCAI SĂLIȚA, FĂRĂ DOAR
ȘI POATE CĂ GĂSEAI CEVA
BLIN DE MÂNCAT LA
CAPĂȚUL EI.

ȘI ÎN LOCUL ĂSTA, UNDE
STĂM ACUM, ERA UN ORAȘ.

UN ORAȘ CONSTRUIT DIN
STICLĂ, ORAȘ CARE SE ÎNȚIN-
DEA MAI DEPARTE DECÂT PLUTEA
UN BĂRBAT UMBLA ÎNTR-O ZI.
CĂCI AICI E LOCUL DE ÎNCEPUT
AL PRIMILOR OAMENI...

... IAR PRIMII
OAMENI ERAU DIN
TRIBUL NOSTRU.

ĂSTA E SECRETUL
NOSTRU ȘI NU-L SPUNEM
NICIODATĂ STRĂINILOR,
PENTRU CĂ NE-AR UCIDE
DAC-AR AFLA.

DAR
ĂSTA E ADE-
VĂRUL.

ÎNTR-O ZI, A VENIT UN STRĂIN ÎN ORAȘ. ÎNALT ERA ȘI ÎMBRĂCAT TOT ÎN NEGRU; FLĂCĂRILE DANSAU ÎN ÎNTUNECIMEA ROBEI LUI, IAR OCHII ÎI ERAU DOUĂ STELE SCUFUNDATE ÎN APĂ ÎNTUNECATĂ.

ȘI NU A SPUS NICI CĂTRE NIMENI.

DAR ÎN NOAPTEA ACEEA S-A DUS LA POALELE TURNILII REGINEI (CĂCI CASELE ORAȘULUI SE ÎNĂLȚĂ SPRE CER) ȘI A PRIVIT ÎN SUS.

ȘI NADA S-A LITAT PE FEREASTRĂ ȘI L-A VĂZUT DEDESUBT, ȘI INIMA I-A FOST FURATĂ.

ÎN NOAPTEA ACEEA, REGINA N-A DORMIT.

CÂND A VENIT DIMINEAȚA, A PORUNCIT SĂ-I FIE ADUS STRĂINUL, DAR STRĂINUL NU ERA DE GĂSIT NICĂIERI ÎN ORAȘ.

TARA VISULUI

INTRODUCERE

de STEVE ERICKSON

Tatăl meu a murit anul trecut. Fusese bolnav de ceva timp. La două săptămâni după moartea lui, mi-a apărut în vis. Mă plimbam prin încăperile unui azil de bătrâni destul de frumos; ferestrele erau deschise, cerul senin, iar copacii se legănau în bătaia vântului. În afară de tata, în azil nu mai era nimeni. Stătea în fund pe patul lui și arăta bine; părea liniștit și fericit. M-a salutat. Oh, am spus, e un vis.

Nu e un vis, mi-a răspuns.

Am stat acolo o vreme discutând despre asta. Ținea în poală o farfurioară, pe care avea o prăjitură mică. Mi-a întins-o și a spus „Poftim, gustă asta“; și am gustat. „Îi simți gustul, nu-i așa?“ m-a întrebat. Și îl simțeam. „Îi simți gustul pentru că nu e un vis.“ Dar nu l-am crezut, iar apoi m-am trezit. Atâta doar că nu m-am trezit la realitate, ci mai degrabă într-un alt vis.

Le-am povestit mai multor oameni despre acest episod și absolut toți au spus același lucru. Absolut toți au spus că tata avea dreptate.

E dimineață când scriu acest text. Îl scriu pe marginea fină a acelei lame care are pe o parte starea de luciditate, iar pe cealaltă visul, acel orizont subțire de argint în care plutești chiar înainte de a adormi, și chiar înainte de a te trezi complet. Neil Gaiman trăiește acolo absolut tot timpul. Își mâzgălește poveștile și le expediază din orizontul subțire de argint al cărui pod, noi restul, îl traversăm doar de două ori pe zi. Gaiman e trolul care trăiește sub pod; prin bulele de dialog, exprimă viziunile care în fața noastră strălucesc doar o clipă, iar apoi dispar cu noile amintiri. Vise despre ceea ce am iubit și am pierdut, vise mai intense decât viețile noastre, vise care îți spun că nu sunt vise, de unde apar întrebări care ne încurcă, ne captivează și în cele din urmă ne eliberează spiritele,

dacă avem suficient curaj pentru răspunsuri. Asta înțelege Gaiman prin distracție.

Când spun că se află în centrul lumii benzilor desenate, nu o fac doar pentru a-l așeza într-o companie selectă, alături de Gilbert Hernandez și Art Spiegelman și compatriotul său britanic Alan Moore, ci o spun chiar la propriu: căci poveștile lui Neil Gaiman din SANDMAN descind concentric printr-un labirint narativ spre un spațiu aflat în centru, unde te-ai aștepta să găsești un confesional, dar dai în schimb peste o stepă care se întinde cât vezi cu ochii.

În același fel, personajul numit Visul, Morfeu sau Sandman pândește în centrul fiecărei povești din această colecție, populând pasajele exterioare. În „Calliope“, un romancier cândva de succes, devenit între timp impotent artistic, nemaiputând să scrie, face o înțelegere pentru a-și înrobi muza, devorând-o pentru inspirație, atunci când nu o abuzează pentru propria sa plăcere. În „Visul a o sută de pisici“, pisicile pornite în pelerinaj, a căror lume este dominată de oameni care le fură puii, îndesându-i în saci și azvârlindu-i în uitare, descoperă că își pot transforma destinul printr-o amintire visată împreună. „Visul unei nopți de vară“ urmărește o trupă de teatru itinerantă din secolul al șaisprezecelea care pune în scenă un spectacol în care totul se schimbă la mijlocul piesei; la final, când măștile sunt înlăturate, actorii nu mai sunt aceiași care și le puseseră la început. Iar un vechi personaj al benzilor desenate, rămas aici fără nume pentru cei dintre noi care nu-și petrec în mod normal prea mult timp în ținutul benzilor desenate, își epuizează măștile în „Façade“. Ea poate transforma orice element al existenței sale, cu excepția celui care contează, pentru că ecuația sufletului este scrisă după legi deopotrivă mult mai simple și mult mai complicate decât cele concepute de oameni. Doar Moartea, în cea mai șireată încarnare a ei de până acum, îi poate alina suferința; în ultima explozie a luminii soarelui, când orizontul subțire de argint o îmbăiază în gloria sa furioasă, Element Girl este transportată din chimia muritoare în ceva care transcende descompunerea. Atunci, fața eternă a inimii privește cu milă chipul devastat al sufletului.

ȚARA VISULUI vine în continuarea CASEI PĂPUȘII, precedentă colecție SANDMAN. Aș spune despre CASA PĂPUȘII că reprezintă capodopera lui Gaiman, pentru că la momentul apariției, așa era; dar apoi a mers mai departe și a complicat lucrurile scriind ANOTIMPUL CETURILOR în SANDMAN #21-28, care s-a dovedit a fi mai bun, confruntându-l pe Purtătorul Viselor cu necesitatea propriei sale izbăviri. Totuși, din anumite puncte de vedere, s-ar putea ca Țara Visului, interludiul dintre aceste două romane, să descrie cel mai bine despre ce a fost vorba în SANDMAN. Prin splendidele ilustrații semnate de Kelley Jones, Charles Vess, Colleen Doran și Malcolm Jones, avem aici reflexia întunecată a încercărilor lui Gaiman, până la varietatea vieților smintite enumerate mai sus, dintre care am putea alege cu siguranță una care ne seamănă.

Acesta este, deci, Sandman-ul propriei tale punți, puntea peste care ai trecut în dimineața asta, cea pe care o vei străbate din nou la noapte. Nu acorda prea multă atenție trolului de dedesubt, e un nemernic nerușinat. Nu pleacă nicăieri. Va fi și mâine acolo, și poimâine; ascultă, în schimb, celelalte voci din noaptea lui Neil Gaiman. Sunt feline și shakespeariene, egoiste în ambiția lor și sfâșietor de singure.

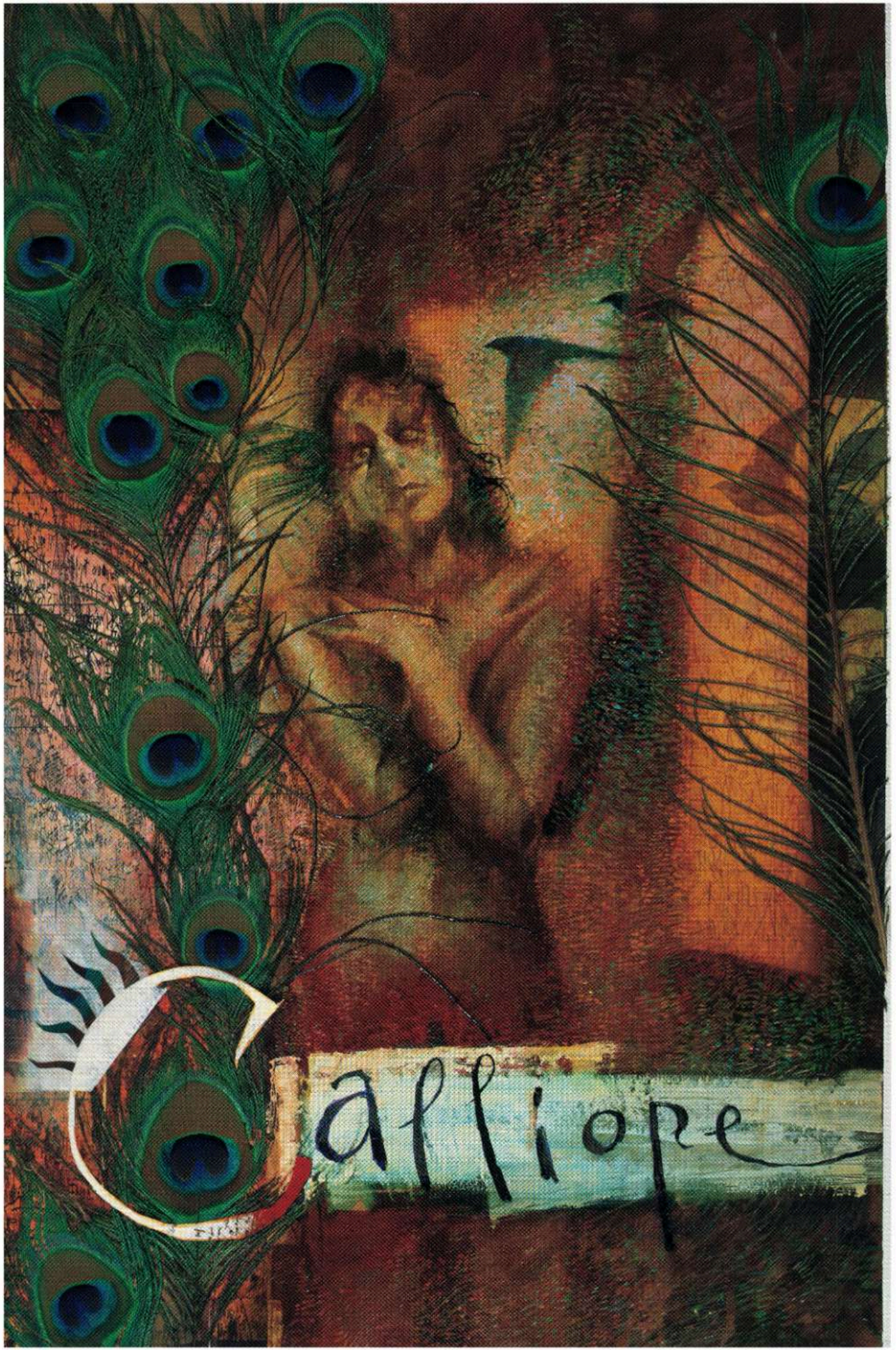
E un vis, spui tu.

Nu e un vis, îți răspund ele.

Steve Erickson

Los Angeles, iulie 1991

alliope

MAI, 1986.

HABAR
N-AM.

DECI CE E?
MIRROASE
ABSOLUT
DEZGLUSTĂTOR.

E EXACT
CE M-AM CERUT.
UN BEZOAR.

STAI ASA,
EU CREDEAM
CĂ SUNT PIETRE
PREȚIOASE,
SĂU CEVA DE
GENUL.

MAJORITA-
TEA ASTA
SUNT.

ĂSTA-I UN
TRICHINOBEZOAR —
E FĂCUT DIN PĂR. L-AM
EXTRAS DIN STOMACUL UNEI
FETE ÎN DUPĂ-AMIAZA ASTA.
AVEA UN PĂR LUNG ȘI FRUMOS.
PROBLEMA A FOST CĂ
ȘI L-A TOT SUPT, MOLFĂIT
ȘI ÎNGHIȚIT.

ȘI ASTA
ANI DE ZILE.

DE FAPT ĂSTA E CUNOSCUT DREPT
SINDROMUL RAPINZEI, ORICUM, E UN
BEZOAR. MISIUNE ÎNDEPLINITĂ.

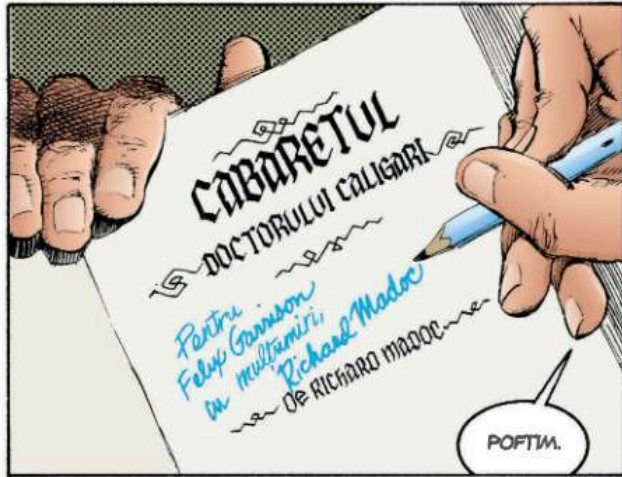
E DEZGLUSTĂTOR,
DAR MERSI CĂȚ ÎȚI
DATOREZ, FELIX?

AH, NIMIC, ORICUM ÎL INCINERAI
SĂU ÎL ÎNDESALI ÎNTR-UN BORCAN CA
SĂ SE HOLBEZE STUDENȚII LA EL, NUMAI
SĂ NU SPLI NIMĂNUI DE LINDE-L AL.

ȘI, Ă, MĂ
ÎNTREBAM DACĂ
AI VREA SĂ-MI
DAI UN AUTO-
GRAF?

SIGUR, NICO
PROBLEMA.

POFTIM.

CE GROZAVI SUNT FOARTE ÎNCANTAT, ȘTII TU, FAPTUL CĂ POT SĂ FAC CEVA PENTRU LINIUL DINTRE EROII MEL M-AM PLĂCUT MULT CARTEA, ÎNCREDIBILĂ POVEȘTE.

DECI, ȚI LA CE ÎȚI TREBUIE BEZOARUL?

M-AM ÎNTREBAT ȘI IERI — DE LINDE LE VIN SCRITORILOR IDEILE NEBLINEȘTI? HEH.

FAC CERCETĂRI, ATĂTA TOT.

AM ALIZIT CĂ SCRII O CONTINUARE LA CABARET. ABIA AȘTEPT S-APARĂ.

OH, SUPER.

ȚI SUNĂ TELEFONUL, ALIZI, MERSI ÎNCĂ O DATĂ PENTRU ASTA.

NICIO PROBLEMĂ, MĂ GÂNDESC CĂ AI MULTĂ TREABĂ. GĂSESC SINGUR IEȘIREA, ATUNCI, PA.

TĂĂĂR
TĂĂĂR

ALOP? RICHARD MADOC LA TELEFON.

RICK? HARRY SUNT. ALIZI, TREBUIE SĂ VORBIM EDITORII ȚĂI M-AU CĂUTAT IAR.

OH, BUNĂ, HARRY.

ALIZI, AI DEPĂȘIT CU APROAPE NOUĂ LUNI DATA DE PREDARE A ROMANULUI, ȘI MĂ AMENINȚĂ CĂ NE FAC PROBLEME. AI ÎNCĂLCAT CONTRACTUL, RICK. NU E GATA ÎNCĂ?

E APROAPE GATA.

PĂI CÂT CREZI CĂ-ȚI MAI IAR?

E APROAPE GATA, HARRY. NU POTI GRĂBI LUCRURILE ASTEA, ÎNCĂ VREO DOUĂ SĂPTĂMÂNI, POATE, BINE?

ALIZI, CHIAR SUNT OCUPAT. TE CAUT EU, BINE?

